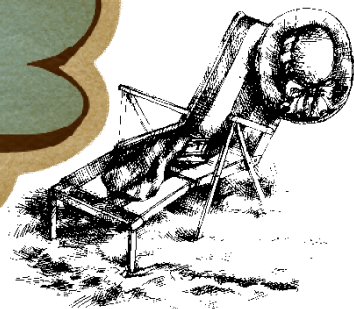

Summer

ZÁŠKOLÁK

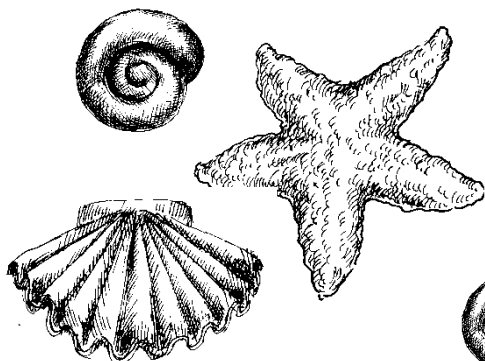
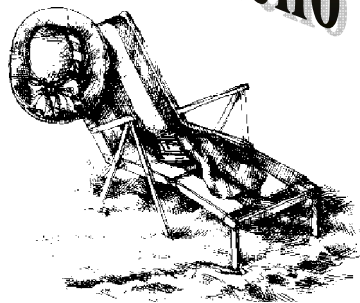
Školský časopis pre žiakov Základnej školy Kysucké Nové Mesto na Ulici Nábrežnej

Ročník: 8 Číslo: 37
www.zsnabreznaknm.sk

Cena: 0,50 €
máj – jún 2011

školský časopis
plný dobrého čítania

PRÁZDNINOVÝ ZÁŠKOLÁK Vám ponúka:

Ako si žili prváci v tomto šk. roku / Kvapôčka u druhákov / Loptičkovo / súťaž Kto je kto? – poznáte svojich učiteľov? / Nábrežníček / rozhovor s Michalom Mihom – kedysi žiakom našej školy / návšteva rodeného Angličana u ôsmakov v 8.A a 8.B / Modrí anjeli / Nie sú zlí – žiaci z 8.C / Spievajúci slávici / mulat NDIKO / Prednes v ročníkoch 2 až 4 / Krajina neobmedzených možností – podľa Filipa Šteinigera / žiacke práce od Sabinky a Terezky © / Exkurzia v Bratislave / a veľa ďalšieho...

„**Nie sme zlí, občas bývame bezradní ...**“ , to sú slová známej piesne skupiny ELÁN, ktoré sme mohli pozorovať na správaní žiakov v 8.C triede.

Niektorí žiaci začali mať zvláštne prejavy. Napr. taký K-e-l-, kúpi si bagetu v školskom bufete a cestou do triedy „postráca“ všetku zeleninu, takže vystopovať ho nie je žiaden problém. Iní, keď objavajú vo svojich desiatach niečo „nejedlé“, tresk to do steny v triede. V podstate cítili nutkavú potrebu hádzať o stenu všetko, čo im prišlo pod ruku (mokrá špongia, kriedy atď.). No proste – bezradní ...

A tak sa časom z pekne zrekonštruovanej triedy stala trieda špinavá, kde sme sa už necítili dobre. Žiaci najskôr dlho mlčali a nechceli prezradiť vinníkov. Nakoniec (hlavne vďaka trpezlivému prístupu triednej p. učiteľky Aničky Ochodničanovej) pravda vyšla najavo.

Dotyční chlapi sa však k danej situácii postavili ako chlapi. Vysúkali rukávy, kúpili farbu a triedu pekne vymaľovali. Dokázali nám, že nie sú takí zlí, chybu vedia napraviť a nám zostáva len dúfať, že sa poučili a viac si budú vážiť to, že sa môžu vzdelávať v peknom a čistom prostredí.

Napísala: Mgr. V. Bodóová

V marci slávime mesiac knihy, a tak sa v jarných mesiacoch viac ako inokedy prejavuje záujem čitateľov o návštevy knižníc. Žiaci našej školy v rámci vyučovania literatúry navštívili oddelenie detskej literatúry a besedovali o rôznych témach. **Piataci sa všeobecne zoznámili s fungovaním knižnice, s knižničným fondom a s vyhľadávaním kníh v oddelení detskej literatúry.** Nakoniec si mnohí vypísali prihlášky a domov si odnášali množstvo vypožičaných kníh. **Tí starší zasa besedovali o tvorbe J.Verna alebo o knihe Malý princ.** Žiaci 5.A a 5.B sa taktiež zapojili do podujatia Objav hrdinov Dobšinského rozprávok. A veru mnohí čítali aj v škole počas prestávok, spracovávali odpovede na súťažné háry, spoznali veľa nových rozprávok, a tak boli zaradení do záverečného žrebovania, ktoré sa konalo v Prešove a nakoniec boli aj ocenení. Odmenení boli 3 žiaci našej školy. Veríme, že na ďalší rok sa do podobných podujatí zapojí ešte viac žiakov, ako tomu bolo doteraz.

Napísala: Z. Ševčíková, vyuč. SJL

Spevácka súťaž **Slávik Slovenska** sa koná každoročne pod patronátom P. Dvorského – operného speváka. Po triednych besiedkach a školskom kole sa do okresného kola tento rok dostali žiaci **Monika Mintáková z 8.D** a jej brat **štvrták Martin Mintách**. 3. mája 2011 sme sa stretli vo vynovených priestoroch ZUŠ v KNM. V krásnej koncertnej sále sa za prítomnosti obdivovateľov folklóru mohli ukázať aj naši žiaci. A veru, ukázali sa vynikajúco! Monika skončila na druhom mieste (3.kategória) a jej brat Martin na treťom mieste (2.kategória). Srdečná vďaka patrí aj p. uč. F. Martincovi za kvalitný doprovod na akordeóne, ako aj organizátorom z CVČ. Treba ešte pochváliť aj **Ninu Kavackú z 5.B**, ktorá síce nereprezentovala našu školu, nakoľko vo svojom voľnom čase navštevuje ZUŠ, ktorá ju na túto súťaž nominovala. Nina sa umiestnila na 1. Mieste, a tak postúpila do krajského kola. Blahoželáme úspešným spevákom.

Napísala: Mgr. O. Štefanková

NA POKECI SO ŽRALOKMI...

Na utorok 7. júna 2011 zorganizovala naša škola spolu s rodičovskou radou výlet pre žiakov, ktorí

reprezentovali našu školu v rôznych súťažiach, ale aj pre tých, ktorých možno nazvať elitou, a to už preto, lebo sú šikovní, dobre sa učia a v niečom vynikajú. Vybrali nám návštevu Tropikária v Budapešti (čo je hlavné mesto Maďarska).

Čo je to Tropikárium?? Je to veľký komplex akvárií a terárií v jednom budapeštianskom obchodnom centre. **Čo sme tam mohli vidieť??** Už cestou v autobuse nás oboznamovali s vlastnosťami živočíchov, ktoré tam chovajú (žraloky, raje, exotické vtáky, malé opičky, plazy - niektoré mali až 3 metre, viac ako 100 druhov krásne sfarbených sladkovodných a aj morských rýb...). A to nie je ani zďaleka všetko...

Po nástupe do autobusu nás pani Ing. Jana Klimková, naša sprievodkyňa, zasypala informáciami o maďarských pamiatkach a naučila nás zopár slov po maďarsky.

Budapeštianske pamiatky:

- Maďarský parlament - Alžbetin most - Katedrála Sv. FRANTIŠKA (najväčšia v Maďarsku)
- Intercontinental (jeden z top 75 hotelov sveta) - Pamätník padlých hrdinov - a mnoho ďalších...

Vedeli ste že..?

- Panoráma na brehu Dunaja patrí do svetového kultúrneho dedičstva UNESCO?!
- Že Budapešť ma súčasne viac ako 1,7mil. obyvateľov?!

My to už vieme !!!!! ☺

Spolu so žiakmi sa exkurzie zúčastnili aj nasledovní učitelia: p.uč. Galgaňáková, p.uč. Vlčáková, p.uč. Palicová a p.uč. Drexlerová. A tiež sa chcem poďakovať aj pánom šoférom a prajem im príjemnú cestu všade, kam pôjdu! Takú dobrú, akú sme mali spolu ☺. text a foto: M. Mintáková, 8.D a MmM, 8.C

Ako sa ôsmaci stali na jeden deň stredoškolkami

Málokedy máme v živote možnosť vyskúšať si, ako by to bolo, keby... Vďaka riaditeľke Súkromného bilingválneho gymnázia v Žiline, PaedDr. N. Závodskej, sa 25 ôsmakov z našej školy mohlo vcítiť do úlohy stredoškolského študenta, ktorý sa učí všetko v anglickom jazyku. Ôsmaci sa zúčastnili troch vyučovacích hodín spolu so študentmi prvého ročníka. „Keď nás rozdelili na dve skupiny, odobrali sme sa do tried. Onedlho prišla do triedy učiteľka, ktorá bola mladá a rozumela si so žiakmi,“ spomína Simona. Absolvovali dve hodiny všeobecnej angličtiny a jednu hodinu odborného predmetu vyučovaného v tomto svetovom jazyku. „Mali sme matematiku, zapájali sme sa často, a preto nás učiteľka pochválila,“ hodnotí Kristián. „Naša skupina mala chémiu, učiteľ z Británie bol zábavný,“ dodáva Jakub. Niektorí žiaci očakávali od anglickej školy, že žiaci budú nosiť rovnošaty, no nestalo sa tak. Iní boli zvedaví, či ich predstava o bilingválnom štúdiu zodpovedá realite. Naši základní študenti samozrejme obdivovali aj gauče na chodbách a voľne dostupné pripojenie na internet. Raz sa toho možno dočkáme aj u nás ☺. Odchádzali z netypického vyučovania plní dojmov a snád' aj nadšenia pre angličtinu a ďalšie štúdium, nad ktorým už ôsmaci musia rozmýšľať.

JK

ROZHOVOR

Možno ste mali príležitosť vidieť v uliciach nášho mesta a jeho okolí zvláštne 3-kolesové „vozítko“ s anténou a červenou zástavkou, a v ňom mladého muža. Tá „mašinka“ sa volá handbike a ten, čo ju riadi **Michal Miho, bývalý žiak našej školy a na deviatackom table mal triedu 9.A. Dnes 22-ročný, večne usmievavý, pozitívne naladený chalan.**

R: Moja prvá otázka je logická. Čo je handbike a prečo práve tento, pre mnohých neznámy druh športu?

M.M.: Handbike je doslova obrátený bicykel, kde pracujú ruky namiesto nôh. V preklade ručný bicykel. Odmalička milujem šport. Predtým som hrával futbal. Šport pre mňa veľa znamená kondične i psychicky. Vždy ma núti prekonať samého seba a posunúť sa vpred. Handbike som si vybral preto, lebo ma najviac zaujal zo všetkých paralympijských športov.

R: Keď Ťa človek vidí na ceste v plnej rýchlosti aj veru rozmýšľa, koľko by to bolo na tachometri.

M.M.: Vlastnou silou rúk vyvíjam rýchlosť okolo 40 km/hod., dolu kopcom až 80 km/hod., vtedy už stúpa adrenalín, a to je to, čo ma na tom tak baví. ☺

R: Čitatelia sa už asi dovtipili, že tento šport súvisí s Tvojím zdravotným stavom. Handbike je teda obdoba bicykla lenže pre telesne hendikepovaných?

M.M.: Donedávna som si to myslel aj ja, ale na jednom z pretekov Českého pohára som stretol staršieho pána z Holandska, ktorý je úplne zdravý. Ale má už vyše 60 rokov, preto mu viac vyhovuje takýto bike. Jazdí s nami mladými a vždy sú výsledky vyrovnané. Obdivujem ho!

Aj môj bike, ktorý som dostal darom, pochádza od chodiaceho športovca, ktorý je basketbalista. Zlomil si nohy a potreboval trénovať aspoň ruky, tak si ho zakúpil. Po uzdravení mi ho daroval. /pozn.red. takéto vozítko stojí asi 5000 E!/ Aj touto cestou by som sa mu chcel poďakovať. **ĎAKUJEM**, pán Beláň!

R: Si v situácii, kedy nemôžeš používať bežný bicykel. A teraz otázka, na ktorú nemusíš odpovedať. Vrátil by si sa v spomienkach k TOMU DŇU, kedy SA TO STALO? Možno aj ako výstrahu pre iných...

M.M.: Bol 15.apríl 2009, krásny slnečný deň. Kamošovi sa narodil syn Marek, tak sme čosi popili. Vtom prišiel ďalší kamarát na motorke. Hneď som si ju požičal a len tak do pol pása vyzlečený som to namieril do blízkeho lesa, všade iba stromy...stačí jedna chyba..., potom dlho nič..., a potom si pamätám, ako okolo mňa stoja ľudia. Dozvedel som sa, že ma „zastavil“ strom.

R: A diagnóza?

M.M.: Zlomené hrudníkové stavce, poškodená miecha, stlačené pľúca, otras mozgu...A bol som vozíčkar.

R: V takom prípade sú, myslím, dve možnosti. Bud' zabuchnúť dvere bytu, ostať sám so svojim trápením a zanevrieť na svet, alebo, a to si urobil ty, nechať dvere otvorené pre všetkých a všetko, čo by mohlo život vylepšiť.

M.M.: Prvý mesiac v nemocnici som bol zmierený s tým, že chcem zomrieť, že takto žiť nebudem. No a potom som sa dostal do rehabilitačného centra Kováčová. Tam som stretol veľa ľudí s podobným osudom a ukázali mi, že aj takto sa dá žiť. Som síce na vozíčku, ale žijem paradoxne pestrý život. A za to, aký som dnes, vďačím kúpeľom Kováčová.

R: Dalo sa tomu predísť?

M.M.: No určite. Počúvať rady rodičov, nepoužívať alkohol za volantom, nosiť riadnu výstroj a hlavne nehrať sa na drsných!

R: Dnes je Tvoj životný optimizmus každému jasný. Uplynuli 2 roky. Čo všetko sa zmenilo od toho nešťastného dňa, ktorý ti obrátil život naruby?

M.M.: Kamaráti. Jedni odišli, lebo som bol chorý, iní prišli, lebo som bol chorý. Tí praví sú asi štyria. Ale aj tak ďakujem všetkým, čo ma poznajú, lebo svojím spôsobom mi tiež pomohli. Prišli baby, ktoré sa vystriedali iba zo zvedavosti. ☺ Začal som si aj viac všímať svet okolo seba. Zmenilo sa aj to, že som dostal psíka a zistil som, že veta „Pes je najlepší priateľ človeka“ platí. Môj psí brat Jack mi veľmi pomáha a každé ráno mi dáva neskutočne veľa energie. Udialo sa veľa vecí, môj život sa zmenil, ale to by bolo ešte na veľa strán... ☺

R: Neradi si priznávame chyby, ale povedz, urobil si pred tým aprílovým dňom nejaké, ktoré by si možno aj teraz chcel napraviť?

M.M.: Ja si myslím, že každý človek by chcel napraviť svoje chyby, záleží na tom, či sa napraviť dajú. Niečo určite. Vzťahy v rodine, štúdium, isté rozhodnutia... Napríklad som si uvedomil, že vzdelanie je dôležité, čo som si predtým nemyslel. Chcem dokončiť strednú školu a urobiť si maturitu. Preto som sa aj v uplynulých dňoch objavil na ZŠ Nábrežná, kde som chodil celých 9 rokov, aby som si vybavil potrebné doklady k štúdiu.

R: Ako tráviš voľný čas?

M.M.: Hlavne nie som doma, pretože prechádzky so psom, bike, basketbal... mi zaberú veľa času. Rád chodím na ryby, mám rád dievčenskú spoločnosť. A zbožňujem párty. ☺ A rada pre ľudí s podobným postihnutím a pre ľudí bez cieľa : venujte sa záľubám, čo máte radi, venujte sa im naplno! Nič Vás nemôže zastaviť a môže Vám to zachrániť život. Viem, o čom hovorím.

R: Viem, že si mohol robiť aj „kariéru“ tanečníka - vodičkara. Tak ako to bolo?

M.M.: Boli športové hry 2010 v Kováčovej. A tam ma oslovil známy tanečník Peter Modrovský, ktorý vedie tanečný klub vodičkarov. Ale to nebolo to pravé pre mňa, mám radšej šport. Odmietol som.

R: Ako športovec, patriš do nejakého oddielu, ktorý Ťa podporuje aj finančne?

M.M.: Dôležité v mojom živote po úraze bolo, že som stretol môjho trénera Laca Bočkora, ktorý mi umožnil trénovať a zasvätil ma do tejto, teraz už pre mňa srdcovej disciplíny. Som členom športového klubu ŠKZP Ďumbier Lopej. S financovaním je to veľmi biedne, peniaze sa snažíme zháňať svojpomocne u sponzorov, ale je to ťažké. Sme vďační každej firme, ktorá je ochotná prispieť. Cesty na preteky si hradíme z vlastného vrečka...

R: Čo ti, ako vodičkarovi v našom meste chýba, prekáža, alebo je to OK?

M.M.: Keďže som sa naučil bojovať s prekážkami, nestážujem si. Zvládam vďaka mojim blízkym a kamarátom aj tých 20 schodov, ktorými sa dá dostať z bytu, kde bývam na ulicu.

R: Aké máš plány do budúcnosti?

M.M.: Chcem vyhrať Paralympiádu 2020 a postaviť sa na nohy.

Michal, veľmi Ti prajeme, aby sa Tvoje sny stali skutočnosťou! Želáme plno životného optimizmu a dobrej nálady.

redakcia časopisu Záškolák
s Michalom sa rozprávala: Mgr. A. Vlčková

Krajina neobmedzených možností

podľa Filipa Šteinigera z 8.B

Kráčam po brehu rieky, vidím krásnu, nedotknutú prírodu a viem, že toto je raj. Raj, ktorý nikdy a za nič nevymením.

Husté stromy sa nakláňajú nad riečkou, akoby sa chceli dotknúť hladiny vody a napiť dúška čirej čistučkej vodičky. Nad nimi lesy plné života. Veď sú to domovy tisícok zvierat, ktoré si tam nažívajú ako jedna veľká rodina. Najkrajšie tu je hneď po svitaní, kvety sa prebúdzajú a ťahajú svoje hlávky za lúčmi slniečka. Riečku víri ranný vetrík, ktorý maľuje na hladinu rieky. Vidím v nej kvety, lesy, oblohu a vietor. "Pán Picasso" maľuje svoj najkrajší obraz. Počúť zaznievať hlboké melódie žblnkania, ktoré vydáva voda, keď naráža do skál. Od riečky sa odráža obloha ako od zrkadla tvár krásnej dievčiny. Obloha je taká krásna, že ak mám stres, pozriem na krásnu oblohu a hneď mi je lepšie. Nielen obloha sa obzerá vo vode, ale aj stromy. Jeden si myslí, že je krajší ako druhý. Iný zas vykrikuje, že to on je najkrajší, najväčší a najmohutnejší. Ale príde človek a toho nafúkanca zotne a spraví si z neho stoličku. Na hladinu pristávajú kačky ako lietadlá na letisku. Ale majú v tom systém. Najprv pristáva otec, ochranca rodiny, potom pristáva mama, živiteľ rodiny, a nakoniec pristávajú malé kačičky. V riečke je veľkomesto rýb. Premávajú sa pomedzi kamene ako autá pomedzi budovy. Ale nikto nenarazí, asi preto, že sa nikto neponáhľa a každý si dáva prednosť. A keď hrozí nebezpečenstvo, všetci zareagujú rovnako. Proste sa vedia chovať.

Asi takto by som opísal túto krajinu neobmedzených možností. Ako krajinu zvierat a prírody a ako krajinu, ktorú treba chrániť.

Záhadné zvieratko napísala Sabina Kubánková, 6.C

Jedného krásneho dňa sa nás mama pýtala, či nechceme zvieratko. Najprv celá rodinka rozmýšľala, ale všetci vedeli, že nejaké zvieratko si nakoniec vyberieme. Zrazu moja sestra vykrikla : „Škrečok!“ Pozreli sme sa na ňu a hneď sme vedeli, aké zvieratko kúpime. Rýchlo utekali do chovproduktu, len ja som doma hľadala klietku. Klietku som našla. Dala som do nej piliny, búdku, koleso na behanie a krmivo. Po chvíli sa otvorili dvere a sestra nášho škrečka držala v škatuľke. Keď sme ho vybrali zo škatuľky, mama povedala meno: „ Bubo “, ktoré aj dostal. Bubo bol sýrsky škrečok, mal huňatú žltú srseť, vážil veľmi málo a mal približne tri mesiace. Bubinko sa zabýval v novom prostredí, ale ako rástol, priestor v jeho kokosovej búdke sa zmenšoval. Aj kliečka mu už práve nebola dostatočne veľká, a tak sme zašli znova do chovproduktu, kde sme kúpili ešte väčšiu klietku, ktorá bola ako veľký rodinný dom . V nej veľká búdka, dve plošinky, veľa tunelo

v a jedno koleso. A tak Bubinko v tejto kliečke bol konečne šťastný. Skákal po plošinkách, šmýkal sa tunelmi behal v kolese a pokojne spinkal v búdke. Takto žil ešte veľa veľa rokov.

Detský folklórny súbor **NÁBREŽNÍČEK**

Radosť z tanca, spevu a hudby je výsadou všetkých členov DFS Nábřežníček.

Nábřežníček pracuje na našej škole už 14 rokov, vystriedalo sa v ňom mnoho členov, ktorí mnohí pokračujú vo folklórnych súboroch pre dospelých. Je veľkou radosťou, že máme medzi nami kamarátov, ktorí vynikajú svojou šikovnosťou a talentom, čo umožňuje napredovať celému kolektívu DFS Nábřežníček. V súčasnosti máme 42 členov, stretávajú sa v ňom kamaráti od prvej až po šiestu triedu. Určite by to nebolo možné bez našich vedúcich **Mgr. Štefky Koptákovéj a Mgr. Katky Jakubíkovej**, ktoré sú srdcom nášho súboru. Oni sú našimi tanečnými pedagógmi, tvoria nové choreografie, vyrábajú a starajú sa o naše kroje a rekvizity. Patrí im naše **ďakujem** za ich prácu. I v tomto roku sme nacvičili novú choreografiu tanca „**Na lúkach**“, po prvýkrát sme sa s ňou predstavili 24.03.2011 na regionálnej súťažnej prehliadke detských folklórnych súborov v Čadci. Porote sa náš výkon veľmi páčil

a postúpili sme do krajského kola súťaže. „**Kubínske krpčky**“ bol názov krajskej prehliadky, ktorá sa konala 17.apríla 2011 v Dolnom Kubíne. Zúčastnilo sa jej 19 súborov, konkurencia bola veľká. My sme však hrdo reprezentovali našu školu i naše mesto, o čom svedčí pochvala od porotcov za krásne spevy a autentický piesňový materiál. Veľkú radosť nám urobilo, že nám prišiel držať palce i **primátor nášho Kysuckého Nového Mesta pán Ing. Ján Hartel**. Povzbudilo nás to do ďalšej práce a budeme sa snažiť o dva roku byť ešte úspešnejší. Máme veľa práce, lebo tanec je drina, ale tu určite preváži mnoho krásnych zážitkov na vystúpeniach a medzi priateľmi.

Kamaráti, ak chcete prísť medzi nás, neváhajte !

členovia DFS Nábřežníček

Zo života prvákov v školskom roku 2010/2011

Nástupom do školy sa zmenil celý náš život. Bezstarostné hry vystriedalo učenie. Objavili sme svet hlások, potrápili nás tvary písmen a hlavičky zaplnila harmónia čísel.

V našom prvom školskom roku sme prežili mnoho krásnych chvíľ, ktoré pre nás pripravili naše pani učiteľky **Mgr. Vráblová, Mgr. Koptáková a Mgr. Jakubíková**. Veľa zábavy sme prežili počas „**Jabíčkového dňa, Tekvičkového dňa, Návštevy Mikuláša a Fašiangového dňa**“. Aj keď sme len prváci i my toho už vieme veľa, o čom svedčia výkony našich kamarátov v speváckej súťaži „**Vianočnom zvončeku**“ a v recitačnej súťaži „**Mám básničku na jazýčku**“. Naše triedy a chodbu sme si spoločne zdobili našimi výrobkami a maľbami, vďaka tomu sme sa v škole cítili veľmi príjemne. Boli sme na exkurzii **v Rakovej**, videli sme tam mnohé domáce zvieratka a povozili sme sa na koníkoch. Veľmi sme sa tešili na náš spoločný koncoročný **výlet do ZOO Bojnice**. Cestovali sme autobusom, trošku to potrápilo naše brušká, ale radosť z poznania mnohých cudzokrajných zvieratiek nám to vynahrádila. I keď sa už veľmi tešíme na prázdniny, sme zvedaví, čo nás čaká v druhom ročníku. Pre všetkých kamarátov: **Hurá na prázdniny!!!**

Vaši najmenší kamaráti **PRVÁCI**

Druháčka šťastná lopta

chýbať kupovanie a predávanie, čo patrí medzi ich najobľúbenejšie činnosti. A nabudúce cestujeme ďalej...

Nasadáme na vláčik a cestujeme. Tentokrát do mestečka **Loptičkovo**. Rad-radom prechádzame 5. stanicami. Našou prvou zastávkou je Loptičkovo-nápadovo - teda brainstorming. Lopty, ktoré si deti doniesli do školy ožívajú na zastávke Loptičkovo-divadielkovo. Našou nasledujúcou stanicou je Loptičkovo-matematikovo, kde sa deťurom najviac páči aktivita s číselným radom, pri ktorej udierajú loptu do konkrétne zadaného čísla. Neobídeme ani Loptičkovo-slovenčinovo, kde deti s veľkým nadšením tvoria päťveršík na tému lopta. Už tradične sa značnej obľúbe teší stanica Loptičkovo-obchodovo. Tu deťurom kreslia, strihajú a píšú cenovky, hodnotia... A nesmie

Napísala Mgr. Jarmila Bandurová

KVAPÔČKA u DRUHÁKOV

Voda je naozaj mocná čarodejka, pretože sa v prírode dokáže premieňať z kvapalnej látky na pevnú alebo plynnú. U nás ju zastupovala maličká, okatá, rukatá a nohatá Kvapôčka, s ktorou sa deti veľmi rýchlo skamarátili. Spreádzala nás celým dňom. Pre deti pripravila nielen vodný brainstorming, ale aj slovenčinové, matematické a prírodovedné úlohy. Pod rukami detí pre ňu ožili ďalšie kvapky – kamarátky, aby sa medzi nami necítila osamelá. Dodnes na nás padajú z obláčika vyzdobeného kvetinovými básničkami pri vstupe do

triedy. Ako prežívala tento deň jedna z druháčok si môžete prečítať v nasledujúcich riadkoch:

V škole sme mali Deň vody. Opakovali sme si to, čo už vieme o vode. Najskôr sme v skupinách do kvapiek písali slová, ktoré súvisia s vodou. Potom sme robili Kvapôčkin pracovný list zo slovenčiny aj z matematiky. Na tretej hodine nám pani učiteľka premietala a potom sme vymýšľali básničky o kvietkoch. V práci sme pokračovali aj na ďalšej hodine a potom sme ich čítali pred tabuľou. Písali sme ešte aj Kvapôčkin pracovný list z prírodovedy. Tento deň sa mi páčil. Už sa teším na ďalší.

Lucia Ondrušková 2.C, Mgr. Ľubomíra Hrušková

Krásna slova

Aj žiaci 2., 3. a 4. ročníka súťažili v prednese poézie a prózy. Zúčastnilo sa 31 žiakov. Do okresného kola postúpila Julka Jamečná z 3.B a Andrejka Javoríková zo 4.A. Andrejka bola v okresnom kole potom prvá, a tak postúpila do krajského kola v Martine. Srdečne jej blahoželáme! V školskom kole sa porote ešte páčil prednes poézie Natálky Chromíkovej a Denisky Fujašovej, obe z 3.A, zabodovala aj Frederika Andelová zo 4.A a Martin Mintách zo 4.C. V próze zaujal prednes Soničky Vlčkovej z 2.A, Maxima Tichého z 3.A, Henriety Slávikovej zo 4.A a Viktórie Vajdovej z 3.A. Všetkým súťažiacim želáme v ďalšej práci veľa pekných textov a chuti do prednesu.

Napísala: E.Vlčáková, tr. učiteľka 4.A triedy

Prilepená žuvačka

napísala Terezka Játiová, 4.B

Bola raz jedna Janka, ktorá stále len žula žuvačku. Pani učiteľka už mala toho dosť !!! Raz Janka išla zo školy a žuvačka jej vypadla z úst. Nahodila divný pohľad a chcela ju zodvihnúť. No len čo sa jej dotkla hneť sa aj k nej prilepila! Z celej sily ťahalala, ale nemohla sa od nej odlepiť. Okolo išla práve jej spolužiačka ANNA a vysmiala ju : „Ale, ale! Ktože je tu zase prilepení k žuvačke a tá žuvačka zas o chodník ??! Jana, Jana!“ Janka sa od hanby začervenela. Preto, že ANNA bola namyslená, nepomohla jej, ale otočila sa jej chrbtom. A v duchu si vravela: „Aj tak som najkrajšia z celej triedy a nemám pokazené zuby od hlúpej žuvačky!“ Janka si z toho vzala ponaučenie, a žuvačky sa už nikdy nedotkla. ANNA mala možno pravdu, ale JANKA mala dobré srdce a nebola namyslená ako ANNA.

letí, letí... ŠKOLSKÝ KLUB DETÍ ...

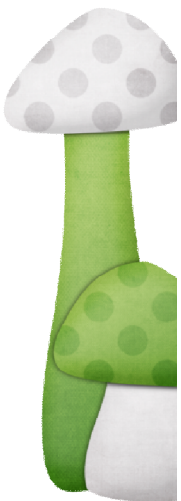
Rozprávkový bicykel

V mesiaci máj navštívilo deti v ŠKD bábkové divadlo spod Spišského hradu. Hlavná protagonistka Zuza Kladivková pricestovala k nám do ŠKD na rozprávkovom bicykli. Prostredníctvom príbehu nedisciplinovanej cyklistky deti vtiahla do krajiny dopravných pravidiel. Deti neboli v príbehu pasívnymi divákmi. Aktívne sa zapájali do deja príbehu cez svoje pocity, zvuky, farby, pamäťové cvičenie či pohyb. Naučili sa ako sa majú správať s bicyklom v meste, peši, či v autobuse. Dramaticky riešili dopravnú situáciu pri zlyhaní semaforov na križovatke, ako poskytnúť prvú pomoc zranenému. Divadelné predstavenie sa všetkým deťom veľmi páčilo. S hlavnou protagonistkou Zuzou sa rozlúčili s úsmevom a srdečným potleskom. Dúfame, že náš bábkové divadlo spod Spišského hradu niekedy v budúcnosti navštíví.

Vychovávateľky ŠKD ☺

O Jankovi a Evičke

Bola raz jedna chalúpka a v tej žili Janko a Evička. Pred domom mali lavičku a peknú záhradku, ktorú okopávali s motyčkou. Vedľa záhradky mali búdu so psom Ťapkom. Jedného dňa išli Janko a Evička natrhať do lesa maliny. Šli a šli a stretli medveďa. Veľmi sa zľakli a rýchlo zutekali. Evička utekala tak rýchlo, až zakopla o koreň stromu a vysypala všetky maliny. Janko sa tiež veľmi zľakol a bežal za ňou. Veľmi vyľakaní sa vrátili domov. Doma sa zohriali a osviežili voňavým čajom s medom. V noci sa im snívali sladké malinové sny.

Nad'ka Mihaldová, Gabika Šidlová, Laura Mihalcová, Klaudia Ševčíková,
Viktória Vajdová

Exkurzia do Bratislavy

Koncom školského roka sa žiaci častejšie ako inokedy na vyučovanie tešia. Okrem tradičného vyučovania v triedach ich totižto čakajú rôzne exkurzie. Žiaci 8. ročníka sa napríklad na hodinách občianskej výchovy oboznamujú s problematikou štátu, so symbolmi štátu, s úlohami štátu a pod. Preto pre nich vyučujúce OBV zabezpečili exkurziu do Bratislavy. Navštívili počas nej Slavín, Bratislavský hrad, prezreli si Hviezdoslavovo námestie i budovu SND, samozrejme aj Prezidentský palác, ale najviac sa tešili na návštevu budovy Národnej rady SR. Už vstup do budovy bol pre mnohých zážitkom. Museli totiž prejsť prísnou kontrolou, ktorú viacerí /pokiaľ ešte neleteli lietadlom/ zatiaľ nezažili. Potom nasledovalo stretnutie s pracovníkom povereným pre styk s verejnosťou, ktorý žiakom stručne pripomenul históriu nášho parlamentu a zopakoval úlohy parlamentu. Popritom mali žiaci to šťastie, že zazreli viacerým známym členov vlády i parlamentu, dokonca sa im podarilo odfoťiť sa s pánom Miklošom. Nasledovala prehliadka priestorov hlavnej rokovacej sály, najskôr to bol balkón, na ktorom sa zdržiavajú novinári počas rokovaní. Potom všetci prešli priamo do rokovacej sály. Keďže sa žiadne rokovanie nekonalo, žiaci si mohli vyskúšať, ako sa sedí na kresle premiérky či pána prezidenta, mnohí si vyskúšali aj rečnícky pult a zrejme sa vtedy viacerí rozhodli, že v budúcnosti chcú byť profesionálnymi politikmi.

Napísala: PaedDr. Zita Ševčíková

Dňa 8. júna 2011 sa žiaci dvoch tried z ôsmeho ročníka (8.A a 8.B) stretli s rodeným Angličanom Jamesom Baxterom, ktorý prišiel na školu vďaka spolupráci so Súkromným bilingválnym gymnáziom v Žiline. Po tom, ako sa Mr. James žiakom predstavil, museli žiaci odpovedať na jeho otázky. Spoločne si zopakovali londýnske pamiatky, dozvedeli sa ešte ďalšie zaujímavé fakty o Británii a napokon žiaci s troškou humoru vyspovedali samotného Mr. Jamesa, ktorý sa netají tým, že mu chutia bryndzové halušky a páčia sa mu slovenské Tatry :) JK

V rámci projektu *Pre život, nie pre školu sa učíme* mali žiaci niekoľkých tried možnosť stretnúť na chodbe našej školy a tiež priamo na vyučovaní mulata NDIKA, ktorého korene siahajú do africkej krajiny BURUNDI. Práve o nej sme hovorili celé 4 hodiny a dozvedeli sme sa veľa zaujímavých vecí. Vedeli ste, že: v Burundi sa nachádza najväčší z troch prameňov rieky Níl? Že z banánov sa dajú robiť hranolky (ale nie z tých, ktoré predávajú u nás v obchodoch!)? Že len 40 % detí nad 14 rokov v Burundi vie čítať a písať? Beseda s Ndikom bola uvoľnená, vládla na nej priateľská atmosféra a vážnu tému o problémoch africkej chudoby odľahčili Ndikove zážitky z cesty po Burundi. Ako pikošku spomeniem aspoň pristátie lietadla na hrochovi. Snáď nás Ndiko navštívi ešte raz, aby nám porozprával viac... JK

Po stopách Jánošíka i Alžbety Báthoryovej

Musím sa priznať, že na dejepisnú exkurziu som sa veľmi tešila. Mali sme navštíviť **Štátny archív** nachádzajúci sa v zámku v **Bytči**. Z hodín dejepisu som vedela, čo je to archív, no aj tak som bola zvedavá.

Už keď som nastúpila do autobusu, bolo mi jasné, že budem mať veľký zážitok. Cestou bolo veľmi veselo, bolo počuť iba smiech.

Keď nastal vytúžený príchod, pred nami sa rozprestieral klenot nášho renesančného staviteľstva - **Bytčiansky zámok**.

Je to nádherná stavba.

Okrem zaujímavého výkladu o archíve dodala pani sprievodkyňa aj pár historiek o zámku a jeho obyvateľoch. Nakoniec nám ukázala výnimočné dokumenty = písomné historické pramene, ktorými sa **bytčiansky archív** môže pýšiť.

Veľmi sa mi páčilo prechádzať sa aj po jeho okolí. Zámocký areál pozostáva z vlastného renesančného paláca, tzv. **Sobášneho paláca** (kde sa konajú aj svadobné obrady) a aj z hospodárskych a obytných budov.

Pred odchodom sme sa ešte poprechádzali po meste, kde sme si všetci pochutili na výbornej zmrzline. Exkurzia sa mi veľmi páčila a dúfam, že takýchto zážitkov bude v mojom živote ešte mnoho.

Mirka Svrčková, 5. A, foto M. Mojtová

Tajomstvá keltskej osady Havránok

Dňa 3.6. 2011 sme sa zúčastnili dejepisnej exkurzie, ktorá bola jedna z najlepších, aké sme zažili.

Naša cesta do dávnej histórie našich predkov začala už v autobuse, a to vďaka pani uč. Mgr. Mojtovej, ktorá nám veľmi pútavo porozprávala o živote a zvykoch nezvyčajných Keltov. Keď sme vystúpili z autobusu, boli sme „okúzlení“ prírodou. Všade kvitli kvety, zelenali sa vysoké stromy, uchvátil nás čistý vzduch. Po výstupe k osade Havránok, ktorý je vraj srdcom Liptova, sme videli krásnu scenériu Liptovskej Mary a jej krásnej prírody. Celá prehládka Havránku bola naplnená tou krásnou prírodou a minulosťou Keltov. Navštívili sme mnoho pozoruhodných miest, no asi najviac nás zaujali keltské domčeky, hrnčiarska dielňa s keltským vynálezom –hrnčiarskym kruhom, s pecou, obetisko. O všetkých pamiatkach nám do najmenších detailov porozprávala milá a ochotná pani lektorka. Zaujímavý bol pre nás fakt, že všetky expozície sú zrekonštruované na pôvodných miestach. Ohromujúca bola aj rozhľadňa a pôsobivý výhľad na celý Liptov, z ktorého ste mali pocit, ako keby ste lietali. Z najvyššieho miesta keltskej osady s názvom Hrádok bolo vidieť naozaj všetko - hory, lesy, dedinky,... Určite by sme sa na tieto miesta radi v budúcnosti vrátili aj so svojou rodinou.

V pamäti nám, okrem pískania na stebľách trávy, nepochybne ostanú i zážitky z cesty na hrad Likava - „pomaličky, pokrajíčku“ ☺ Nazreli sme aj do útrob hradu a dokonca sme „vyskúšali“ mučiace nástroje☺ Domov sme prišli so skvelou náladou a plnou hlavou vedomostí a zážitkov.

Čo teda dodať na záver? Exkurzia bola výborná, dúfame, že sa nám ešte takýchto akcií podarí absolvovať viac. A samozrejme, ďakujeme milým pani učiteľkám Mojtovej a Vaňkovej za to, že s nami strávili naozaj skvelý a nezabudnuteľný deň.

Autori: Rebeka N., Sabínka K., Tonko L., Betka O. (6.C), Katka Ke., Lucka S., Matúš J. (6.A), Aďo U., Klárka B., Lucka Č., Evka S., Anička M. (6.B)

Obidve exkurzie boli realizované v rámci projektu „Pre život, nie pre školu sa učíme“. M. Mojtová

Hodina dejepisu naživo

Žiaci našej školy si nedávno mohli „odniesť“ z vyučovania nové a zaujímavé zážitky v podobe „hodiny dejepisu naživo“.

Učiteľmi tentokrát boli **šermiari** zo šermiarskej skupiny **Bojník z Bojníc**.

Veľmi pútavý program s názvom „Vývoj zbraní a zbroje z obdobia stredoveku“ pripravili pre žiakov 3.-8. ročníka. Všetkých prítomných oboznámili s obdobím vzniku rytierskych rádov, so životom rytierov v stredoveku, s priebehom rytierskych súbojov, so zbraňami, ktoré v „bojoch“ používali. Rozprávali o cti, videli sme ukážky dobového oblečenia, ukážky stredovekého tanca či dvornej etikety.

Toto všetko bolo navyše sprevádzané názornými ukážkami šermiarskych súbojov, ktoré až dych vyrážali ☺

Žiakom sa veľmi páčilo, že si mohli vyskúšať prilby a pod dozorom šermiarov aj stredoveké zbrane. Páčila sa im aj stredoveká hra na overenie šikovnosti.

Ocenením pre šermiarov bol nepochybne záverečný búrlivý potlesk a vyjadrenia žiakov, že už teraz sa tešia na ich ďalšie vystúpenie.

Text i foto: Mgr. Monika Mojtovej, vyučujúca dejepisu a organizátorka

podujatia

Čítajme si ...

Tak takto znel názov celoslovenského projektu organizovaného slovenskými knižnicami, ktorého sme sa zúčastnili i my .

V Mestskej knižnici v Kysuckom Novom Meste sme sa dňa 31. 5. 2011 už po štvrtýkrát zapojili do pokusu o prekonanie slovenského rekordu o najpočetnejší čitateľský maratón.

Tento rok sa čítalo z knihy Gabriely Futovej s názvom *Psia škola Kocúra Červenochvosta* ☺

žiaci 8. A, foto : M. Mojtovej

Séria dejepisných výstav

V priestoroch našej školy , presnejšie na prvom poschodí na severe, bolo možné vidieť v priebehu apríla **sériu výstav projektov našich žiakov 5.- 8. ročníka**.

Išlo o **dejepisné projekty**, ktoré boli výsledkom dejepisných „Tvorivých dielní“ v rámci **vzdelávacieho projektu našej školy - Premena tradičnej školy na modernú „ Pre život, nie pre školu sa učíme“**, a sú dôkazom toho, že na našej škole učíme rôznymi modernými spôsobmi.

Tvorivé aktivity boli uskutočňované pod vedením p.uč. Mgr. Moniky Mojtovej, zapojenej do projektu za

predmet dejepis.

O tom, že projektové práce mali vysokú úroveň, sa mohli presvedčiť všetci tí, ktorí sa na naše výstavy prišli pozrieť. Všetkým za prejavovaný záujem ďakujeme. MM

Meno **anjel** (hebr.: **מַלְאָכִים** male'ach; gr.: **ἄγγελος** angelos) nie je menom prirodzenosti, ale menom funkcie; znamená **posol**. Je to nadprirodzená duchovná bytosť podriadená Bohu slúžiaca človeku. V iných náboženstvách viacerým bohom. Nie sú v dosahu nášho obyčajného vnímania; žijú v inom svete.

MODRÝ ANJEL

podľa: www.modryanjel.sk

Špecializovaný tím zameraný na zmiernenie a likvidáciu následkov krízových situácií v akútnej fáze po mimoriadnej udalosti.
Volajte: 0944/171272

Logo tvorí znak psí (je medzinárodne uznávaným znakom psychiatrie, psychológie,... kedysi používaný ako akronym anjela), **biela modifikácia záchranárskej šesťcípej hviezdy** (odkazuje na náš "zdravotnícky" pôvod), **strieborný, vnútorný kruh** (symbolizuje okruh spolupracovníkov, ktorí sú našou výkonnou zložkou v teréne), **modrý, vonkajší kruh** (naši priatelia, tí, ktorí nás podporujú a držia nám palce, chránia nás, ale nie sú členmi).

Čo vystihuje Modrých anjelov?

- 1/ **Vyhľadávanie klientov** (Klient nemusí o službu žiadať a ani ju vyhľadávať, získa ju na mieste udalosti, alebo v domácom prostredí,... ich klientom sa náhle môže stať ktokoľvek, koho postretne tragická udalosť.)
- 2/ **Zodpovednosť za úroveň starostlivosti** (Všetci zasahujúci členovia sú absolventmi špecializovaného vzdelávania v psychosociálnej podpore, psychickej prvej pomoci, krízovej intervencii a spracovaní stresu...)
- 3/ **Dosiahnuteľnosť služby** (Pracujú na sprístupnení služieb širokej verejnosti a tvorbe Národnej siete zasahujúcich tímov krízovej intervencie, ktorá bude pokrývať územie Slovenska tak, aby v každej chvíli a kdekoľvek bolo možné zabezpečiť dojazd pracovníkov do jednej hodiny od alarmovania...)
- 4/ **Pomoc na mieste nešťastia** (Na miestach traumatizujúcich udalostí vzniká v určitom čase okamžitá potreba poskytnutia jednej z foriem psychosociálnej podpory - psychickej prvej pomoci...)
- 5/ **Podpora v domácom prostredí** (S odstupom niekoľkých hodín, až dní je namieste urobiť druhý krok, riešiť ďalšie následky spojené s udalosťou...)
- 6/ **Tvorba siete následnej starostlivosti** (Modrý anjel sa od prvých hodín po traumatizujúcej udalosti aktívne podieľa na aktivácii siete následnej starostlivosti..... zabezpečenie, aby starostlivosť prebrali miestne úrady,...)

Títo ľudia sa nechajú v noci budiť na zvonenie telefónu, odídu od druhého chodu nedeľného jedla, pretože niekde práve spadlo lietadlo, stala sa dopravná nehoda, niečo vybuchlo. Drnčia telefóny, pribúdajú mená v zoznamoch písané čiernymi písmenami a s každým ďalším menom zosnulého sa rozširujú rady iných mien, mien ľudí, ktorí sa večer už nedočkali niekoho, kto sa ráno chystal pokosiť trávnik, lebo už týždeň trávil v práci a nestíhal. **Áno, Modrý anjel pomáha ľuďom**, ktorí boli zasiahnutí veľkým nešťastím ... Každý príbeh ich vtiahne do deja, ale oni musia pomáhať. Situácie, ktorých sú svedkami sú kruté. Toto však nie je film, to je realita.

(obrázky z tragédie nie je vhodné zverejňovať)

Modrý anjel ide zvyčajne ruka v ruke s ostatnými zložkami, ktoré pomáhajú pri neprijemných udalostiach.

I.J. 2011

POZOR ! SÚŤAŽ ! ! ! !

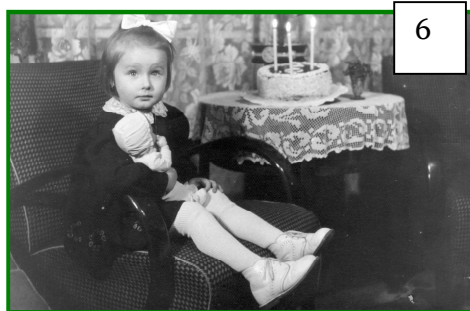
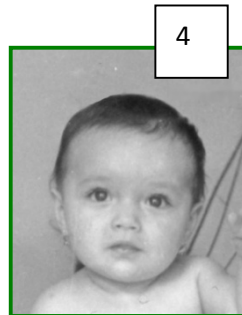
"KTO JE KTO?" :-)

Niektorí učitelia našej školy poskytli na túto „dejepisnú“ súťaž svoje fotografie z detstva ☺

Uhádnete, kto je na fotografiách ?

Odpoveďový hárok so správnymi odpoveďami vhodíte do škatule Záškoláka vo vestibule školy do 28.6. 2011.

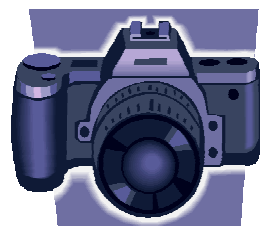
Žiaka, ktorý uhádol najviac, čaká sladká odmena☺

Súťaž je realizovaná v rámci projektu „Pre život, nie pre školu sa učíme“

Autori: žiaci 6. roč.
a Mgr. Monika Mojtoová

FOTOGALÉRIA

TVÁRE NAŠICH

ŽIAKOV

ŠPORTOVINY

V mesiaci máj sa konalo okresné kolo v atletike. Naši športovci obsadili nasledovné miesta:

- 1.m-300m... J.Kopasová
- 3.m-60m..... J.Kopasová
- 1.m-hod kriket.loptičkou...
B.Fojtíková
- 1.m-1000m...M.Kučera
- 1.m-štafeta 4x60m... Kopasová,
Kekelyová, Kadáková, Chyláková

BLAHOŽELÁME!

Koncoročné vyhodnotenie súťaže o pohár riaditeľa školy:

MALÝ POHÁR RŠ 5.-6.ROČ.: 6.B

VELKÝ POHÁR RŠ 7.-9.ROČ.: 8.B

PEKNÉ PRÁZDNINY!!!